

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Juraja Klimenta v trestnej veci proti obžalovanému **M. M. R.**, pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ ods. 2 písm. d/ Tr. zák., o návrhu obžalovaného M. M. na odňatie a prikázanie veci, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. sa trestná vec obžalovaného M. M. R. vedená pod sp. zn. 7 Tos 18/2010 Krajskému súdu v Prešove **n e o d ň í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné uznesením z 20. októbra 2010, sp. zn. 1 T 194/2009, na podklade žiadosti obžalovaného o odňatie a prikázanie veci z 20. septembra 2010 (doručenej okresnému súdu 23. septembra 2010) podľa § 31 ods. 1 Tr. por. rozhodol tak, že predseda senátu JUDr. J. K. a prísediaci Š. D. a Ing. D. G. nie sú vylúčení z konania a rozhodovania v trestnej veci obvineného M. M. R., vedenej na tamomšom súde pod sp. zn. 1 T 194/2010.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť obžalovaný M. M. R.. O podanej sťažnosti ako súd odvolací je príslušný rozhodnúť Krajský súd v Prešove.

Odvolací súd na podklade písomných podaní obžalovaného predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. ako súdu príslušnému na rozhodnutie o tejto otázke.

Z obsahu písomných podaní obžalovaného z 20. septembra 2010, 26. septembra 2010, 10. októbra 2010, 17. októbra 2010 a 8. decembra 2010 vyplýva, že žiada, aby okrem Okresného súdu Humenné bola odňatá vec aj Krajskému súdu v Prešove ako súdu

odvolaciemu. Obžalovaný v nich podrobne poukázal na priebeh doposiaľ vykonaného trestného stíhania, ktoré je podľa jeho názoru protizákonné a poukázal aj na konanie predsedu senátu Okresného súdu Humenné JUDr. J. K. prejednávajúceho jeho trestnú vec, ktoré svedčí o jeho zaujatosti voči jeho osobe. Dôvody, pre ktoré má byť jeho trestná vec odňatá Krajskému súdu v Prešove bližšie nekonkretizoval. Navrhol, aby vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach.

Z písomných vyjadrení sudcov Krajského súdu v Prešove možno zistiť, že obžalovaného nepoznajú a vo veci sa necítia byť zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal spis vzťahujúci sa na prerokúvanú trestnú vec a zistil, že nie sú splnené zákonné podmienky na odňatie trestnej veci obžalovaného M. M. R. Krajskému súdu v Prešove.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 ods. I Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok § 23 ods. 1 Tr. por.

Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Vzhľadom na výnimočnosť takého postupu, treba nimi rozumieť dôvody, ktoré v konkrétnej trestnej veci zabezpečia lepšie uplatnenie základných zásad trestného konania prostredníctvom súdu, ktorému je vec delegovaná, a to najmä spravodlivé prejednanie veci v primeranej lehote, náležité zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom

na rozhodnutie, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a zásadu prednostného a urýchleného vybavovania väzobných vecí.

Medzi dôležité dôvody, tzv. delegácie treba zahrnúť najmä prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu, uskutočnenie spoločného konania, ak boli podané obžaloby na toho istého obžalovaného na rôznych súdoch, poškodeným alebo blízkou osobou vo vzťahu k obžalovanému je sudca alebo iný zamestnanec súdu, na ktorom bola podaná obžaloba, väčšina svedkov, ktorých treba v súdnom konaní vypočuť, má bydlisko v obvode iného vzdialeného súdu, čím v prípade delegácie dôjde k urýchleniu konania a zhospodárneniu konania (hospodárnosť konania sa posudzuje len z hľadiska výdavkov štátu).

Z obsahu predloženého procesného spisu a obžalovaným podaného návrhu na odňatie a prikázanie veci najvyšší súd nezistil žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by mala byť trestná vec v zmysle podaného návrhu odňatá Krajskému súdu v Prešove, pričom svoju prieskumnú povinnosť zameril na skutočnosti rozhodujúce pre rozhodnutie o otázke odňatia a prikázania veci.

V posudzovanom prípade obžalovaný neuviedol žiaden konkrétny dôvod, ktorý by mal podklád v uvedenom zákonom ustanovení.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k názoru, že zákonné podmienky na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. splnené neboli, a preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Na záver najvyšší súd poznamenáva, že ako už bolo skôr naznačené, že obžalovaný vo svojich písomných podaniach nenamietal len osobu predsedu senátu JUDr. J. K., ale zároveň žiadal, aby jeho trestná vec bola Okresnému súdu Humenné odňatá.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave dňa 18. januára 2011

**JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková